

A SARAWANAN APPAMAH & YANG LAIN

lwn.

PP

B MAHKAMAH TINGGI MALAYA, MUAR
AHMADI ASNAWI PK
[RAYUAN JENAYAH NO: 42-27-2007]
9 NOVEMBER 2008

- C **PROSEDUR JENAYAH:** *Perbicaraan - Penangguhan - Keengganan Hakim Sesyen memberi penangguhan untuk membolehkan peguambela perayu hadir ke mahkamah - 'Justice of the case' - Sama ada patut diutamakan - Sama ada ketidakadilan yang nyata untuk 'menghukum' perayu dengan meneruskan pendengaran kes - Sama ada perayu-perayu prejudis - Sama ada kegagalan hakim sesyen melaksanakan budibicara menangguhkan pendengaran kes 'a miscarriage of justice' - Kanun Acara Jenayah, s. 259 - Kanun Keseksaan, ss. 392 & 397*
- D

E Ketiga-tiga perayu telah dihadapkan di hadapan Mahkamah Sesyen dengan satu pertuduhan melakukan samun bersenjata ke atas lima lelaki warganegara Nepal di sebuah rumah, suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s. 392 dan s. 397 Kanun Keseksaan dibaca bersekali dengan s. 34 Kanun yang sama. Di akhir kes pendakwaan, ketiga-tiga perayu telah didapati bersalah dan disabitkan di atas kesalahan seperti dipertuduhkan. Perayu pertama F telah dihukum penjara selama 12 tahun dengan lapan kali sebatan dengan rotan, manakala perayu kedua dan ketiga dihukum penjara selama sembilan tahun dengan lapan kali sebatan. Perayu pertama hanya memfailkan rayuan ke atas hukuman yang dikenakan ke atas G beliau, manakala perayu kedua dan ketiga telah memfailkan rayuan ke atas kedua-dua sabitan dan hukuman yang dijatuhkan ke atas mereka. Alasan utama rayuan yang diberikan adalah dakwaan perayu-perayu bahawa perbicaraan yang dijalankan ke atas mereka adalah tidak adil kerana keengganan Hakim Sesyen memberi penangguhan untuk membolehkan peguambela yang telah mereka H lantik hadir ke mahkamah bagi mewakili mereka di peringkat pembelaan dalam pendengaran kes ini. Perayu-perayu menghujahkan bahawa tindakan Hakim Sesyen yang bijaksana yang meneruskan pendengaran kes tanpa menghiraukan keadaan dan permohonan perayu-perayu untuk satu penangguhan amatlah memprejudiskan I perayu-perayu dalam pembelaan mereka. Menurut perayu-perayu, Hakim Sesyen telah tersalah arah dalam mengambil tindakan yang sedemikian rupa.

Diputuskan (membenarkan rayuan perayu-perayu):

- (1) Apa yang perlu diutamakan adalah 'justice of the case' itu sendiri. Perayu-perayu dalam rayuan ini mengesahkan mereka telahpun mengupah perkhidmatan peguambela untuk membantu serta mewakili mereka dalam pembelaan mereka. Ketiga-tiga perayu juga telah mengesahkan bahawa mereka telah pun membayar fee yang sepenuhnya kepada peguambela dan telah memberi arahan kepada peguambela untuk hadir mewakili mereka dalam perbicaraan. Ini bukanlah kes di mana perayu-perayu masih tercari-cari peguam untuk bertindak bagi mewakili mereka. (perenggan 15)
- (2) Masalah timbul kerana peguambela yang dilantik tidak hadir. Masalah ini tidak timbul dari tindakan-tindakan perayu-perayu tetapi kerana peguambela yang dilantik tidak professional, tidak ada komitmen, tidak amanah dan tidak bertanggungjawab dalam menunaikan tugas yang telah diamanahkan ke atasnya. Dalam keadaan ini, perayu-perayu tidak boleh disalahkan. Adalah satu ketidakadilan yang nyata untuk 'menghukum' perayu-perayu dengan meneruskan pendengaran kes di atas sesuatu hal perkara yang di luar kawalan mereka. Bencana yang timbul akibat dari kegagalan peguambela untuk hadir di mahkamah tidak wajar sama sekali diletakkan di atas bahu perayu-perayu untuk dipikul oleh mereka sendirian. Keadaan ini sepatutnya tidak berlaku sama sekali. (perenggan 16 & 17)
- (3) Tidaklah menjadi satu kesalahan bagi mahkamah untuk memberi sedikit masa lagi kepada perayu-perayu untuk mendapatkan perkhidmatan peguambela yang telah mereka lantik dan dibayar fee yang sepenuhnya untuk hadir bagi mewakili mereka agar mereka dapat mengemukakan pembelaan yang teratur lagi lengkap tanpa keterkilanan. Tidak ada ruginya dan kerosakannya kepada system keadilan jenayah negara ini untuk memberi sedikit masa lagi kepada perayu-perayu dalam keadaan peguambela sudah sedia dilantik dan perayu-perayu tidak dalam keadaan masih tercari-cari peguam untuk bertindak bagi pihak mereka. Lebih-lebih lagi dalam keadaan di mana pertuduhan yang dikenakan terhadap perayu-perayu adalah tuduhan yang serius yang boleh membawa hukuman sehingga 20 tahun penjara. Ketegasan Hakim Sesyen dalam

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A menggunakan budibicaranya menangani permohonan ini tidak kena pada tempatnya. Akibatnya perkara ini telah amat memprejudiskan perayu-perayu dalam pembelaan mereka. (perenggan 18, 19 & 20)
- B (4) Perkara menanggihkan perbicaraan sesuatu kes merupakan satu perkara yang berasaskan kepada budibicara mahkamah seperti diperuntukkan di bawah s. 259 Kanun Acara Jenayah yang memperuntukkan dua keadaan di mana sesuatu penangguhan itu boleh diberi iaitu (a) ketidakhadiran saksi ke mahkamah dan
- C (ii) sebab yang munasabah, yang bergantung sepenuhnya kepada hak keadaan keseluruhan sesuatu kes. Keadaan yang tertimpa ke atas perayu-perayu dalam kes ini merupakan satu sebab munasabah yang mewajarkan mahkamah menggunakan budibicaranya untuk menanggihkan pendengaran kes ini.
- D Kegagalan Hakim Sesyen melaksanakan budibicara tersebut secara judiciously telah 'occasioned a miscarriage of justice'. (perenggan 21)
- (5) Mahkamah membenarkan rayuan oleh perayu kedua dan ketiga. Dengan itu, sabitan serta hukuman ke atas kedua-dua mereka
- E diketepikan. Berkenaan dengan perayu pertama, walaupun beliau tidak merayu di atas sabitan, mahkamah telah menggunakan kuasa-kuasa semakan sedia ada untuk turut mengeneipkan sabitan dan hukuman ke atasnya atas alasan isu-
- F isu yang dibangkitkan dan diputuskan ke atas perayu kedua dan ketiga adalah turut relevan dan turut memberi kesan ke atas sabitannya. (perenggan 22 & 23)
- [Mahkamah memerintahkan supaya kes dibicarakan semula di hadapan Hakim Sesyen yang lain.]
- G **Kes-kes yang dirujuk:**
Awaluddin Suratman & Ors v. PP [1991] 3 CLJ 2459; [1991] 2 CLJ (Rep) 310 (**dirujuk**)
Azahan Mohd Aminallah v. PP [2005] 1 CLJ 374 (**dirujuk**)
Chong Fah Hin v. PP [1948] 1 LNS 143 (**dirujuk**)
- H *Kahar Tongah v. PP* [1992] 4 CLJ 1865; [1992] 2 CLJ (Rep) 618 (**dirujuk**)
Low Thim Fatt v. PP [1988] 1 LNS 218 (**dirujuk**)
Mohd Ekran v. PP [1962] 28 MLJ 129 (**dirujuk**)
Por Choo Aik v. PP [1993] 1 LNS 90 (**dirujuk**)
- I *PP v. Tanggah* [1972] 1 MLJ 207 (**dirujuk**)
PP v. Sarjeet Singh Halbah Singh & Anor [1994] 3 CLJ 95 (**dirujuk**)
Sin Kim Tong v. Rex [1948 - 49] MLJ Supp 151 (**dirujuk**)

Perundangan yang dirujuk:

Criminal Procedure Code, s. 259

Penal Code, ss. 34, 392, 397

*Bagi pihak perayu - Gobind Singh Deo; T/n Gobind Singh Deo & Co**Bagi pihak responden - Nur Irmawatie Daud TPR**Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin***PENGHAKIMAN****Ahmadi Asnawi PK:**

[1] Ketiga-tiga perayu telah dihadapkan di hadapan Mahkamah Sesyen Muar dengan satu pertuduhan melakukan samun bersenjata ke atas lima lelaki warganegara Nepal di sebuah rumah di Batu 7, Jalan Bakri, Muar pada 6 Jun 2004, suatu kesalahan yang boleh dihukum dibawah s. 392 dan s. 397 Kanun Keseksaan dibaca bersekali dengan s. 34 Kanun yang sama. Rompakan ini melibatkan wang tunai dan barang-barang milik peribadi lelaki-lelaki berkenaan. Kerugian yang dialami dianggarkan disekitar RM1,500. Di akhir kes pembelaan, ketiga-tiga perayu telah didapati bersalah dan disabitkan di atas kesalahan seperti dipertuduhkan. Perayu pertama telah dihukum penjara selama 12 tahun dengan lapan kali sebatan dengan rotan, manakala perayu kedua dan ketiga dihukum penjara selama sembilan tahun dengan lapan kali sebatan dengan rotan.

[2] Perayu pertama hanya memfailkan rayuan ke atas hukuman yang dikenakan ke atas beliau, manakala perayu kedua dan ketiga telah memfailkan rayuan ke atas kedua-dua sabitan dan hukuman yang dijatuhkan ke atas mereka.

[3] Alasan utama rayuan yang diunjurkan adalah dakwaan perayu-perayu bahawa perbicaraan yang dijalankan ke atas mereka adalah tidak adil kerana keengganan hakim sesyen yang bijaksana memberi penangguhan untuk membolehkan peguambela yang telah mereka lantik hadir ke mahkamah bagi mewakili mereka di peringkat pembelaan dalam pendengaran kes ini.

[4] Dalam prosiding ini pihak pendakwaan telah menutup kes pada 9 Februari 2007. Pada 24 April 2007 hakim sesyen yang bijaksana telah mendengar hujahan-hujahan daripada kedua-dua pihak pendakwaan dan pembelaan. Setelah mendengar hujahan-

- A hujahan berkenaan, ketiga-tiga perayu telah dipanggil untuk membela diri. Mahkamah kemudiannya telah menetapkan 28 Mei 2007 untuk mendengar kes pihak pembelaan.
- B [5] Seterusnya rekod rayuan (RR) di ms. 287, pada pendengaran kes pada 28 Mei 2007, perayu-perayu telah memohon penangguhan yang singkat kira-kira satu bulan kerana peguambela perayu-perayu ketika itu telah menarik diri. Mahkamah telah membenarkan permohonan ini dan menetapkan pendengaran lanjut kes ini pada 21 Jun 2007. Disamping itu hakim sesyen yang bijaksana di ms. 288 RR telah juga “memberi arahan bahawa jika pada tarikh itu, masih tak ada peguam, kes akan berjalan tanpa peguam”. Pihak perayu tidak membantah arahan ini.
- C [6] Pada 21 Jun 2007, pihak perayu-perayu sekali lagi memohon penangguhan atas alasan peguambela yang telah dilantik untuk mewakili mereka dan dibayar fee yang sepenuhnya, SK Pari, tidak juga hadir. Pegawai Pendakwa menyerahkan kepada budibicara mahkamah samada membenarkan permohonan penangguhan atau sebaliknya. Mahkamah telah menangguhkan persidangan pagi itu sebentar dan bersidang semula pada 10.35am. Hakim sesyen yang
- D E bijaksana kemudiannya telah mengarahkan perayu-perayu untuk membuat pembelaan mereka.
- F [7] Seperti ditunjukkan di ms. 289 RR, di peringkat ini perayu-perayu sekali lagi mohon masa untuk peguambela hadir dan juga memaklumkan mahkamah bahawa peguambela ada menghantar faks. Hakim sesyen yang bijaksana memberi response “... sehingga sekarang 10.45 pagi, tiada faks diterima. Kalau diterima pun, adalah terlalu lewat untuk mahkamah timbangkan isi kandungan faks itu. Permohonan untuk tangguh ditolak ...” dan mahkamah
- G H meneruskan pendengaran.
- [8] Peguambela yang bijaksana bagi perayu pertama dan ketiga memaklumkan kepada saya bahawa setelah beliau membuat carian di Mahkamah Sesyen Muar, faks yang perayu-perayu maksudkan di atas sebenarnya diterima oleh mahkamah sekitar jam 10.45 pagi.
- I [9] Setelah memberi keterangan, di akhir kes hakim sesyen yang bijaksana telah mengarahkan perayu-perayu membuat hujahan, namun mereka menyatakan kepada mahkamah “... kami tidak tahu hujah. Kalau boleh, kami nak lantik lawyer ...” (seperti ditunjukkan di ms. 320 RR).

[10] Walau bagaimanapun hakim sesyen yang bijaksana meneruskan prosiding dengan mendengar hujahan pegawai pendakwa dan seterusnya menyabitkan perayu-perayu dengan kesalahan seperti mana dipertuduhkan. A

[11] Atas rentetan prosiding seperti diperincikan di atas, peguambela yang bijaksana bagi perayu-perayu menghujahkan bahawa tindakan hakim sesyen yang bijaksana yang meneruskan pendengaran kes ini tanpa menghiraukan keadaan dan permohonan perayu-perayu untuk satu penangguhan amatlah memprejudiskan perayu-perayu dalam pembelaan mereka. Kerana tiada kemahiran serta pengetahuan undang-undang, perayu-perayu telah gagal untuk membentangkan pembelaan mereka dengan terperinci terutama tentang isu pengecaman yang dikatakan cacat dan peluang untuk memanggil saksi-saksi bagi mengukuhkan pembelaan mereka. Hakim sesyen yang bijaksana telah tersalah arah dalam mengambil tindakan yang sedemikian rupa. B C D

[12] Dalam mengukuhkan hujahannya peguambela yang bijaksana telah mengemukakan otoriti-otoriti *Azahan Mohd Aminallah v. PP* [2005] 1 CLJ 374; *Mohd Ekran v. Public Prosecutor* [1962] 28 MLJ 129, *Public Prosecutor v. Sarjeet Singh Halban Singh & Anor* [1994] 3 CLJ 95, *Low Thim Fatt v. PP* [1988] 1 LNS 218; *Sin Kim Tong v. Rex* [1948 - 49] MLJ Supp. 151, *Chong Fah Hin v. Public Prosecutor* [1948] 1 LNS 143 dan *Awaluddin Suratman & Ors v. Pendakwaraya* [1991] 3 CLJ 2459; [1991] 2 CLJ (Rep) 310. E F

[13] Dalam kes *Azahan Mohd Aminallah v. PP* (*supra*) mahkamah telah menyatakan:

There is another unsatisfactory feature in this case. As we have said earlier the appellant was unrepresented at the trial. The case has been adjourned only once before to enable him to engage counsel. On the second occasion he had ask for a postponement of the case once again to enable him to obtain legal representation. Considering the serious nature of the charge against him, we do not see what injury the justice system would have suffered if the Sessions Court had granted his request. As Raja Azlan Shah J (as he then was) said in *Tan Foo Su v. Public Prosecutor* [1967] 2 MLJ 19, *albeit* in the context of granting an adjournment of a trial to enable the calling of a witness: G H

Every latitude must be given to an accused person to defend his case and to call witness, more so when the accused is not represented I

- A [14] Timbalan pendakwaraya (TPR) yang bijaksana dalam hujahan balasnya pula menyatakan bahawa ini bukanlah kali pertama perayu-perayu memohon penangguhan atas alasan untuk mengambil peguambela. Seterusnya peguam S.K Pari merupakan peguambela yang mengendalikan kes ini pada awal bicara hingga ke peringkat hujahan di akhir kes pendakwaan. Perayu menyatakan
- B peguambela ada menghantar fax dan hakim sesyen yang bijaksana setelah membuat semakan menegaskan bahawa tiada sebarang faks diterima setakat jam 10.45 pagi pada 21 Jun 2007. Beliau seterusnya menghujahkan tiada terdapatnya alasan yang munasabah
- C untuk kes ditangguhkan, lebih-lebih lagi bila hakim sesyen yang bijaksana telah memberi peringatan dan amaran untuk menjalankan kes pada tarikh tersebut walaupun tanpa kehadiran peguambela. Penangguhan adalah di bawah budibicara mahkamah seperti diperuntukkan di bawah s. 259 Kanun Acara Jenayah dan
- D mahkamah juga telah memberikan masa yang munasabah dan mencukupi kepada perayu-perayu untuk mendapatkan perkhidmatan peguambela. Beliau telah mengukuhkan hujahan-hujahannya dengan sokongan otoriti-otoriti *Por Choo Aik v. Pendakwa Raya* [1993] 1 LNS 90, *Kahar Tongah v. Public Prosecutor* [1992] 4 CLJ 1865; [1992] 2 CLJ (Rep) 618 dan *PP v. Tanggah* [1972] 1 MLJ 207.
- E

- [15] Walau apa pun yang diputuskan oleh otoriti-otoriti yang disumbangkan oleh kedua pihak perayu-perayu dan responden dalam kes ini, yang mana saya amat menghormati keputusan-keputusannya, saya berpendapat apa yang perlu diutamakan adalah “justice of the case” itu sendiri. Perayu-perayu dalam rayuan ini mengesahkan mereka telahpun mengupah perkhidmatan peguambela untuk membantu serta mewakili mereka dalam
- F pembelaan mereka. Ketiga-tiga perayu juga telah mengesahkan bahawa mereka telah pun membayar fee yang sepenuhnya kepada peguambela dan telah memberi arahan kepada peguambela untuk hadir mewakili mereka dalam perbicaraan yang disambung pada 21 Jun 2007. Ini bukanlah kes dimana perayu-perayu masih
- G mencari-cari peguam untuk bertindak bagi mewakili mereka. Mereka telah pun melantik peguambela.
- H

- [16] Masalah timbul kerana peguambela yang dilantik tidak hadir. Masalah ini tidak timbul dari tindakan-tindakan perayu-perayu tetapi kerana peguambela yang dilantik tidak professional, tidak ada komitmen, tidak amanah dan tidak bertanggungjawab dalam menunaikan tugas yang telah diamanahkan ke atasnya. Dalam keadaan ini perayu-perayu tidak boleh disalahkan. Adalah satu
- I

ketidakadilan yang nyata untuk “menghukum” perayu-perayu dengan meneruskan pendengaran kes di atas sesuatu hal perkara yang di luar kawalan mereka.

[17] Perayu-perayu hanya mampu untuk mengarahkan peguam yang dilantik dan dibayar fee yang sepenuhnya untuk hadir di mahkamah pada tarikh yang ditetapkan. Perayu-perayu tidak dapat berbuat apa-apa sekiranya peguambelanya memilih untuk tidak mahu hadir sungguhpun fee yang sepenuhnya telah dibayar. Bencana yang timbul akibat dari kegagalan peguambela untuk hadir di mahkamah tidak wajar sama sekali diletakkan di atas bahu perayu-perayu untuk dipikul oleh mereka sendirian. Keadaan ini sepatutnya tidak berlaku sama sekali.

[18] Kes ini telah didengar dengan sempurna dan teratur sejak sekian lama mulai 16 Jun 2004 hinggalah 24 April 2007 bila hakim sesyen yang bijaksana memanggil perayu-perayu untuk membela diri. Pendengaran kes pembelaan pada akhirnya ditetapkan pada 21 Jun 2007. Dalam keadaan seperti ini, saya berpendapat tidaklah menjadi suatu kesalahan bagi mahkamah untuk memberi sedikit masa lagi kepada perayu-perayu untuk mendapatkan perkhidmatan peguambela yang telah mereka lantik dan dibayar fee yang sepenuhnya untuk hadir bagi mewakili mereka agar mereka dapat mengemukakan pembelaan yang teratur lagi lengkap tanpa keterkilanan.

[19] Kes telah pun berada diperingkat pembelaan. Saya tidak nampak apa ruginya dan kerosakannya kepada sistem keadilan jenayah negara ini untuk memberi sedikit masa lagi kepada perayu-perayu dalam keadaan peguambela sudah sedia dilantik dan perayu-perayu tidak dalam keadaan masih tercari-cari peguam untuk bertindak bagi pihak mereka. Lebih-lebih lagi dalam keadaan di mana pertuduhan yang dikenakan terhadap perayu-perayu adalah tuduhan yang serius yang boleh membawa hukuman sehingga 20 tahun penjara. Seperti dinyatakan dalam kes *Azahan Mohd Aminallah v. PP (supra)* “... Considering the serious nature of the charge framed against him, we do not see what injury the justice system would have suffered if the sessions court had granted his request ...” Pernyataan ini terpakai dengan tepat dan wajar sekali dalam hal keseluruhan keadaan kes yang berlaku dalam kes ini.

[20] Rekod rayuan menunjukkan perayu-perayu telah berkali-kali memberitahu mahkamah bahawa mereka tidak tahu macam mana hendak membuat pembelaan mahupun hujahan di akhir kes

- A pembelaan dan memohon pertimbangan mahkamah untuk meluluskan permohonan penangguhan bagi membolehkan peguam yang dilantik mewakili mereka. Ketegasan hakim sesyen yang bijaksana dalam menggunakan budibicaranya menangani permohonan ini harus dipuji tetapi tidak kena pada tempatnya.
- B Akibatnya perkara ini telah amat memprejudiskan perayu-perayu dalam pembelaan mereka. Perayu-perayu tidak berupaya untuk articulate pembelaan mereka dengan teratur serta bersistematik terutama isu-isu yang menjadi asas/dasar/teras/tunjang pembelaan seperti isu salah pengecaman dan pengecaman yang defektif.
- C Perayu-perayu juga telah ternafi untuk memanggil saksi bagi mengukuhkan pembelaan mereka. Perbicaraan dalam kes ini nyata tidak berjalan dengan saksama.

- [21] Perkara menangguhkan perbicaraan sesuatu kes merupakan satu perkara yang berasaskan kepada budibicara mahkamah seperti diperuntukkan dibawah s. 259 Kanun Acara Jenayah, yang memperuntukkan dua keadaan di mana sesuatu penangguhan itu boleh diberi iaitu - (i) ketidakhadiran saksi ke mahkamah, dan (ii) sebab yang munasabah, satu ungkapan yang amat luas, yang bergantung sepenuhnya kepada hal keadaan keseluruhan sesuatu kes. Saya berpendapat keadaan yang tertimpa ke atas perayu-perayu dalam kes ini merupakan satu sebab yang munasabah yang mewajarkan mahkamah menggunakan budibicaranya untuk menangguhkan pendengaran kes ini (atas alasan-alasan yang diberikan oleh perayu-perayu). Kegagalan hakim sesyen yang bijaksana melaksanakan budibicara tersebut secara judiciously telah "occasioned a miscarriage of justice". Dengan itu saya membenarkan rayuan ini oleh perayu kedua dan ketiga. Dengan itu sabitan serta hukuman ke atas kedua-dua mereka diketepikan.

- G [22] Berkenaan dengan perayu pertama, walaupun beliau tidak merayu di atas sabitan, saya telah menggunakan kuasa-kuasa semakan sedia ada untuk turut mengenepikan sabitan dan hukuman ke atasnya atas alasan isu-isu yang dibangkitkan dan diputuskan ke atas perayu kedua dan ketiga adalah turut relevan dan turut memberi kesan ke atas sabitannya.

- [23] Demi keadilan kepada semua pihak saya telah memerintahkan supaya kes ini dibicarakan semula di hadapan hakim sesyen yang lain.

I